

הזכמת נשים

דברים יקרים מלך אל לך
מאת הרבנית
נעמי טמואלי תליט"א
אסת חבר למור ועט"ר
הגה"צ רבינו
כניהו טמואלי תליט"א
ראש ישיבת המקובלים
נהר טלום תכנ"ץ

גליון מס' 215

פרשת בא התשוב"ג

גאולת מצרים

בפרשה זו נקרא בעזרת ה', על שלשת המכות האחרונות שבאו על מצרים ועל פרעה, ואחר כך יצאו בני ישראל ביד רמה, לעיני כל מצרים.

לאחר 210 ימי עבודת פרץ שעם ישראל היו בגלות, הגיע הרגע של הגאולה, וכשזו הגיעה לא חיכו אף רגע אחד, ומיד יצאו כל בית ישראל.

והנה יש שאלה מדוע הוצרך הקב"ה להכות את המצרים בעשר מכות, שהיה מביא מכה אחת חזקה ואז מיד יוציא פרעה את ישראל ממצרים.

וביארו זאת ע"פ משל לאדם שהיה מהלך בדרך ומצא עשרת אלפים דינרי זהב, ושמח שמחה גדולה, גם חבירו שהיה הולך בדרך, מצא אלף זהובים, המשיך בדרכו ומצא עוד אלף וכן על זה הדרך, עד שהגיע לביתו הצטברו לו בסך הכל עשרת אלפים זהובים. בודאי שהשמחה של השני גדולה יותר כי הראשון שמח רק פעם אחת, לא כן השני שמח עשר פעמים.

והנמשל הוא שאם הקב"ה היה מביא על המצרים מכה אחת, היתה שמחה לישראל רק פעם אחת, אך עתה שנעשו להם עשרה ניסים, שמחו עשר פעמים.

והנה קודם צאתם ממצרים מצוה אותם הקב"ה שישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ובגדים, ולמה? כדי שלא יאמרו אותו צדיק (אברהם אבינו) "ועבדום וענו אותם" קיים בהם, "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" לא קיים בהם'.

וכתב רש"י: "דבר נא באזני העם" - אין "נא" אלא לשון בקשה, בבקשה ממך הזהירם על כך.

וקשה וכי כדי לקבל כסף וזהב הקב"ה היה צריך לומר להם בלשון בקשה "דבר נא באזני העם" - שישאלו כלי כסף וכלי זהב.

ועוד קשה: וכי רק בשביל שלא יאמרו אותו צדיק "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" לא קיים בהם, והרי הקב"ה הבטיח להם שיצאו ברכוש גדול - וא"כ צריך לעשות כן בשביל לקיים את הבטחתו.

אלא אומר המגיד מדובנא: משל לשני מלכים שהיו עושים מלחמה זמן רב והיו נופלים מהם הרבה אנשים ולא היו מגיעים להכרעה, יום אחד הסכימו ביניהם כי חבל שימותו עוד ועוד, אלא כל מלך יביא גיבור משלו ויחפרו בור עמוק ויעמידו

אשר
חילי
מי ימצא
זרחוק
מפנינים
מכרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

אותם במרחק מאה מטר מהבור ואיזה גיבור שיצליח להשליך את הגיבור השני לתוך הבור הוא יהא המנצח, ביום המיועד התאספו עם רב לראות מי ינצח ובזה תוכרע המלחמה, והנה הגיבור של מלך האחד חשב למה שאטרח ואבזבז את כוחי לסחוב את הגיבור השני לבור, אני אתן לו לסחוב אותי עד קרוב לבור וכשנגיע לשם אתנפל עליו ואזרוק אותו לתוכו.

וכן היה כשניתנה האות להתחלת ההאבקות בא הגיבור של המלך השני ותפס אותו והתחיל לסחוב אותו לבור, ובאותו זמן המלך שלו היה מצטער ונשבר לו הלב לראות איך שהולכים לנצח אותו, אבל כשהגיעו קרוב לבור הוא השתחרר ממנו והתנפל על הגיבור של המלך השני והפיל אותו לבור והרגו, ובזה הוכרעה המלחמה לטובת המלך שלו, שהוא המנצח.

לאחר מכן שאל אותו המלך: איך נתת לי כן להצטער כשנתת לו לסחוב אותך עד הבור, כמעט קבלתי שבץ שהלכנו כבר להפסיד את המלחמה, ענה הגיבור - לא רציתי לטרוח סתם ולבזבז את כוחי להביא אותו עד הבור, אלא שמרתי את הכח לאח"כ שאוכל להתגבר עליו ולזרוק אותו לשם, אמ"ל המלך בכל זאת, בשבילי היה כדאי שלא היית עושה כן ולא הייתי מצטער.

והנמשל הוא: הקב"ה רצה שהמצרים ישאו אתם את כל הכסף והזהב עד ים סוף שהוא מהלך שבעת ימים, כי חבל שישראל יטרוח כ"כ לשאת את הכל, עדיף שהמצרים הם שיביאו את כל הכסף והזהב אתם עד הים ושם הוא ינתן לישראל, [וזהו הרכוש הגדול שהבטיח הקב"ה לאברהם - שביזת הים היתה פי כמה וכמה מהכלים ששאלו מהמצריים (עי' שה"ש רבה א' י"א)], אבל בשביל אברהם, שלא יהא לו צער כל הדרך מיציאת מצרים עד ים סוף כשיראה את בני ישראל יוצאים ויקשה לו היכן "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" שהובטח לו, לכן כדי שלא יצטער אותו צדיק באותו הזמן שמיציאת מצרים עד קריעת ים סוף, אמר "דבר נא באזני העם" - לשון בקשה "וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב" - שאע"פ שלבסוף יגיע להם כל הכסף והזהב של המצרים, אבל בשביל אברהם שלא יצטער בנתיים אז בבקשה מכס "וישאלו איש מאת רעהו" כבר כעת במצרים.

כן עם ישראל זכו לצאת ממצרים בניסים גדולים ומופלאים, וזהו שאומרים: כימי צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות. בקרוב במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

מכח קדושתו הרבה, לא היה קץ לראייתו הרוחנית, ואף היה מכיר ויודע במעשיהם של בני אדם ומעללי איש, ואי אפשר היה להסתיר ממנו דבר, כמו שמצאנו אצל רבינו האר"י ז"ל. והיו בני אדם שבאים לשיעור מכסים את המצח ע"י המגבעת וכדו', היה רבינו מתבטא ואומר: יש שמסתירים את המצח וחושבים להסתיר ממני, אבל אני רואה גם בלי לראות במצח, ויודע הכל.

וסיפר מורנו החסיד ראש הישיבה ר' שלום שמואלי שליט"א שפעם באחד השיעורים הגיע יהודי שפחד שהרב צ"ל ידע על מעשיו, ולכן כסה עם כובעו את המצח, כשבכנס, רבינו לא הגיב מאומה, אך תוך כדי השיעור ודברי המוסר, אמר רבינו, אדם עושה עבירות ב"מ, ניכר עליו מעשיו, ואפי' ילבש כובע מפלדה לא יועיל ורואים עליו את מה שעושה.

עוגת קוואקר

המצרכים:

- 150 גר' מרגרינה
- חצי כוס סוכר
- 3 סוכר וניל
- 4 כוסות קוואקר (מקופסא צהובה)
- 1.5 כוסות חמאת בטנים.
- 3 חבילות שוקולד מריר.

אופן ההכנה:

להמיס בסיר על אש נמוכה, את המרגרינה, סוכר וסוכר וניל.

כשהכל נמס להוסיף 4 כוסות קוואקר, לערבב תוך כדי בישול למשך כמה דקות. ולהכניס למקרר למשך חצי שעה.

להמיס חמאת בטנים ושוקולד מריר בסיר בתוך סיר, או באש נמוכה מאוד בערבוב תמידי שלא ישרף.

בתבנית אפיה - לפורר חצי מכמות הקוואקר שבמקרר, ואח"כ להניח בעזרת כף (כדי שהקוואקר לא יזוז) את תערובת השוקולד.

מעל תערובת השוקולד לפורר את חצי ממה שנשאר מהקוואקר.

להכניס למקרר, ולהגיש חתוך לריבועים או לכל צורה שהיא.

